

**Του δημοσιογράφου Νίκου Μπογιόπουλου
«Αυτοί που αρπάζνε το φαΐ απ' το τραπέζι κηρύχνουν τη λιτότητα»
(Μπ.Μπρεχτ – από το «Γερμανικό Εγχειρίδιο Πολέμου»)**

Τα αφιερώνουμε - ολόψυχα - στους σπουδαιοφανείς που πουλούν «μούρη» περί «υπευθυνότητας» απέναντι στους άλλους που εξαναγκάζονται να ζήσουν με τα 500 ευρώ μισθό και με τα 360 ευρώ σύνταξη. Στους μπιστικούς τους που διαδίδουν τον «ρεαλισμό» των Μνημονίων. Στους «ευπατρίδες» των ντόπιων και ξένων «οίκων» που με αναίδεια καλοζωισμένης Αντουανέτας κηρύττουν στους πεινασμένους τον «ορθολογισμό» της «εγκράτειας». Στους «εμβριθείς» κηφήνες που «ψέγουν» τα εκατομμύρια των εργαζομένων και των ανέργων του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα γιατί «δεν αντιλαμβάνονται» ότι οι ομαδικές απολύσεις τους και ότι η «διαθεσιμότητά τους» (δηλαδή η απόλυσή τους) συνιστά «πατριωτικό καθήκον», «εξορθολογισμό» και «αναπτυξιακό λίπασμα»!

Τα αφιερώνουμε – ολόψυχα – σε όσους ανεβαίνουν στο πολιτικό βήμα «κλαίγοντας» για το χαμένο εξάμηνο στο Πανεπιστήμιο, τους ίδιους που με την πολιτική τους πετάνε στα χαμένα «6 χρόνια στο Δημοτικό, 6 χρόνια στο Γυμνάσιο, 6 χρόνια στο Πανεπιστήμιο» για χιλιάδες παιδιά που παίρνουν το δρόμο της μετανάστευσης. Στους υποκριτές που έχουν την ξετσιπωσιά να καμώνονται ότι νοιάζονται για τους απολυμένους του ιδιωτικού τομέα και που για να αποδείξουν την «ευαισθησία» τους απαιτούν μαζικές απολύσεις και στο δημόσιο τομέα! Στον εσμό των εκπροσώπων ενός πολιτικού συστήματος που τα έκαναν όλα ίσωμα και τώρα το παίζουν από πάνω και «σωτήρες»! Που ψάλουν «ωσαννά» για την «ευλογία των Μνημονίων» αλλά πουλάνε «αντιστασιακά» φούμαρα περί «κόκκινων γραμμών» στα νιτερέσα τους με την τρόικα. Σ' αυτούς που επέβαλαν την αρχή του «κανιβαλισμού» στις εργασιακές σχέσεις, στους μισθούς, στα δικαιώματα - και στον ιδιωτικό τομέα και στον δημόσιο τομέα - και μετά ισχυρίζονται ότι αυτή η «εξίσωση» με όρους νεκροταφείου συνιστά ...«ισονομία» και «αλληλεγγύη»!

Τα αφιερώνουμε – ολόψυχα – στον θίασο της περιφερόμενης αυθάδειας που οικοδόμησε έναν «δημόσιο» τομέα κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση της κομματικής του αθλιότητας, αλλά έχει το θράσος να ζητά ευθύνες για το δημιούργημά του από τους εργαζόμενους. Στην πασίγνωστη εκείνη μερίδα του εκδοτικού και δημοσιογραφικού κατεστημένου, τους απαστράπτοντες «αστέρες» της σαπίλας που χορτάτοι οι ίδιοι, μια ζωή «ειδήμονες» και «ειδικοί», βαφτίζουν σαν «ενημέρωση» την εργολαβία που έχουν αναλάβει να ξεσκονίζουν τους ισχυρούς και να διατηρούν στον αφρό τον κάθε «πετυχημένο» και «καπάτσο» που με την πολιτική του προκαλεί άστεγους, συσσίτια, πλειστηριασμούς και καρκινοπαθείς χωρίς φάρμακα!

Τα αφιερώνουμε – ολόψυχα – σε όσους έχουν στείλει πάνω από 3 εκατομμύρια Έλληνες στο κοινωνικό περιθώριο και, όμως, τολμούν να μιλούν περί «ανάπτυξης» που θα έρθει, τάχα, μέσω της έντασης της ίδιας εκείνης πολιτικής που προκάλεσε τα εκατομμύρια των εξαθλιωμένων! Σε αυτούς που έχουν οδηγήσει το 20% των εργαζομένων (σσ: των εργαζομένων, όχι των ανέργων) που ζουν (;) με λιγότερα από 500 ευρώ το μήνα, μεικτά, όταν επισήμως το όριο της φτώχειας έχε οριστεί στα 475 ευρώ! Σε αυτούς που σουφρώνουν τη μυτούλα τους ενοχλημένοι από τον «λαϊκισμό» όσων τους ζητούν εξηγήσεις για τα μαγκάλια, για το κομμένο ρεύμα, για το ανύπαρκτο πετρέλαιο θέρμανσης. Σε αυτούς που βασιλεύουν σε μια ζούγκλα ακραίας βαρβαρότητας, ταΐζοντας ταυτόχρονα και τα ναζιστικά φίδια της ζούγκλας τους. Όλοι αυτοί σας ζητούν - μας ζητούν - να ζήσουμε με ψίχουλα. Εκδίδουν οδηγίες για το πώς θα παραδίδουμε τα ...χρυσάφικα μας στα ενεχυροδανειστήρια, ή για το πώς θα τρεφόμαστε με... ληγμένα τρόφιμα, ή για το πως θα παρακαλάμε τη ΔΕΗ να μας συνδέσει το ρεύμα (αφού πρώτα μας το έχει κόψει). Ετοιμάζουν πλειστηριασμούς και «διαπραγματεύονται» για καταλύματα αστέγων με την τρόικα! Λένε ότι μόνο τότε θα έρθει η «προκοπή», αν συμφιλιωθούμε με τα 500 ευρώ και τα παιδιά μας με τα 300 ευρώ. Αλλά αφού αυτή είναι η «σωτηρία», γιατί δεν δοκιμάζουν να «σωθούν» οι ίδιοι με τον ίδιο τρόπο που εκείνοι προτείνουν για τους άλλους; Εμπρός, λοιπόν: Ας παραιτηθούν από τα εισοδήματά τους. Ας παραιτηθούν από τις περιουσίες τους. Ας παραιτηθούν από τα προνόμιά τους. Ας έρθουν στην κατάσταση των μισθωτών σκλάβων. Κι ας ζήσουν - αυτοί - με τα 500 ευρώ καθαρά. Ας ζήσουν - αυτοί - με τα 360 ευρώ σύνταξη. Ας ζήσουν - αυτοί - με το επίδομα ανεργίας. Τους κάνουμε, μάλιστα, την εξής πρόταση: Αντίθετα με μας, αυτούς θα τους απαλλάξουμε από χαράτσια και από φόρους. Δεν θα απειληθούν ποτέ με «διαθεσιμότητα». Θα έχουν δουλειά και 500 ευρώ «ολόκληρα», δικά τους, χωρίς χαράτσια, χωρίς φόρους. Που με αυτά θα πρέπει να φάνε, να μεγαλώσουν παιδιά, να ζεσταθούνε, να γιατρευτούνε. Ας ζήσουν έτσι. Ας εφαρμόσουν επάνω τους τα κηρύγματα λιτότητας και τις «θυσίες» που απαιτούν από εμάς. Εμπρός, λοιπόν!